

966**KONWENCJA KONSULARNA
między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Kazachstanu, podpisana w Warszawie dnia 27 listopada 1997 r.**

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 27 listopada 1997 roku została podpisana w Warszawie Konwencja konsularna między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Kazachstanu w następującym brzmieniu:

**KONWENCJA KONSULARNA
między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Kazachstanu**

Rzeczpospolita Polska i Republika Kazachstanu

wyrażając wolę umocnienia przyjaźni i pogłębienia wzajemnie korzystnej współpracy,
kierując się pragnieniem uregulowania i rozwijania stosunków konsularnych między obydwojoma Państwami,
potwierdzając, że postanowienia Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach konsularnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 24 kwietnia 1963 roku, stosowane będą w sprawach, które nie zostały wyraźnie uregulowane w niniejszej Konwencji,

postanowiły zawrzeć Konwencję konsularną i uzgodniły, co następuje:

**ROZDZIAŁ I
DEFINICJE****Artykuł 1**

1. Stosowane w niniejszej Konwencji wyrażenia mają niżej określone znaczenie:

- a) „urząd konsularny” oznacza każdy konsulat generalny, konsulat, wicekonsulat lub agencję konsularną;
- b) „okręg konsularny” oznacza obszar wyznaczony urzędowi konsularnemu do wykonywania funkcji konsularnych;
- c) „kierownik urzędu konsularnego” oznacza osobę powołaną do działania w tym charakterze;
- d) „urzędnik konsularny” oznacza każdą osobę, włącznie z kierownikiem urzędu konsularnego, powołaną w tym charakterze do wykonywania funkcji konsularnych;
- e) „pracownik konsularny” oznacza każdą osobę zatrudnioną w służbie administracyjnej lub technicznej urzędu konsularnego;
- f) „członek personelu służby” oznacza każdą osobę zatrudnioną w służbie domowej urzędu konsularnego;
- g) „członkowie urzędu konsularnego” oznacza urzędników konsularnych, pracowników konsularnych oraz członków personelu służby;
- h) „członek personelu prywatnego” oznacza osobę zatrudnioną wyłącznie w służbie prywatnej członka urzędu konsularnego;
- i) „członek rodziny” oznacza małżonkę albo małżonka członka urzędu konsularnego, ich dzieci i rodziców, pod warunkiem, że wspólnie z nim zamieszkują i są na utrzymaniu członka urzędu konsularnego;
- j) „pomieszczenia konsularne” oznacza budynki lub części budynków i tereny przyległe do nich, niezależnie od tego, czyją są własnością, używane wyłącznie dla celów urzędu konsularnego, włącznie z rezydencją kierownika urzędu konsularnego;
- k) „archiwa konsularne” oznacza wszystkie pisma, dokumenty,

- korrespondencję, książki, filmy, taśmy magnetofonowe i rejestry urzędu konsularnego, jak również materiały szyfrowe, kartoteki, oraz meble przeznaczone do ich zabezpieczenia i przechowywania;
- l) „statek” oznacza każdą cywilną jednostkę pływającą, uprawnioną do podnoszenia bandery Państwa wysyłającego i zarejestrowaną w tym Państwie;
 - m) „statek powietrzny” oznacza każdą cywilną jednostkę latającą uprawnioną do używania oznaki przynależności Państwa wysyłającego i zarejestrowaną w tym Państwie.
2. Postanowienia niniejszej Konwencji dotyczące obywateli Państwa wysyłającego mają odpowiednie zastosowanie również do osób prawnych i innych podmiotów nie posiadających osobowości prawnej, które ustanowione są zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego i mają siedzibę w tym Państwie.

Rozdział II

USTANAWIANIE URZĘDÓW KONSULARNYCH ORAZ MIANOWANIE CZŁONKÓW URZĘDU KONSULARNEGO

Artykuł 2

1. Urząd konsularny może być ustanowiony na terytorium Państwa przyjmującego jedynie za zgodą tego Państwa.
2. Siedziba urzędu konsularnego, jego klasa i okręg konsularny są ustalane przez Państwo wysyłające i podlegają aprobacie Państwa przyjmującego.
3. Późniejsze zmiany siedziby urzędu konsularnego, jego klasy i okręgu konsularnego mogą być dokonywane przez Państwo wysyłające jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

Artykuł 3

1. Kierownik urzędu konsularnego będzie dopuszczony do wykonywania swych funkcji po przedłożeniu listów komisyjnych i po udzieleniu exequatur przez Państwo przyjmujące.
2. Państwo wysyłające przekazuje listy komisyjne za pośrednictwem swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub inną stosowną drogą ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego. Listy komisyjne zawierają imiona, nazwisko i stopień kierownika urzędu konsularnego, obywatelstwo, okręg konsularny, w którym ma on wykonywać swoje funkcje, oraz siedzibę urzędu konsularnego.
3. Po złożeniu listów komisyjnych państwo przyjmujące udzieli w możliwie najkrótszym czasie bezpłatnie exequatur.
4. Do czasu udzielenia exequatur, Państwo przyjmujące może wydać kierownikowi urzędu konsularnego zgodę na tymczasowe wykonywanie jego funkcji.
5. Z chwilą dopuszczenia do wykonywania funkcji, nawet tymczasowo, organy Państwa przyjmującego podejmą niezbędne środki, aby kierownik

urzędu konsularnego mógł wykonywać swoje funkcje.

Artykuł 4

1. Ministerstwo spraw zagranicznych Państwa przyjmującego będzie pisemnie powiadamiane:
 - a) o nominacji członków urzędu konsularnego, ich przybyciu do urzędu po mianowaniu, ich ostatecznym wyjeździe lub o zakończeniu wykonywania obowiązków oraz o wszystkich innych zmianach mających wpływ na ich status, które mogą powstać w czasie zatrudnienia w urzędzie konsularnym;
 - b) o przybyciu i ostatecznym wyjeździe osoby należącej do rodziny członka urzędu konsularnego oraz, jeżeli to ma miejsce, o fakcie, że jakaś osoba staje się lub przestaje być członkiem rodziny;
 - c) o przybyciu i ostatecznym wyjeździe członka personelu prywatnego oraz zakończeniu jego służby;
 - d) o zatrudnieniu i zwolnieniu osoby zamieszkałej w Państwie przyjmującym, jako członka urzędu konsularnego lub członka personelu prywatnego
2. Jeżeli to jest możliwe, przybycie lub ostateczny wyjazd należy notyfikować również uprzednio.

Artykuł 5

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego wydają bezpłatnie każdemu urzędnikowi konsularnemu odpowiedni dokument stwierdzający jego tożsamość i stanowisko.
2. Postanowienia ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się także do pracowników konsularnych, członków personelu służby oraz członków personelu prywatnego pod warunkiem, że osoby te nie są obywatelami Państwa przyjmującego, ani nie posiadają w tym Państwie stałego miejsca pobytu.
3. Postanowienia ust. 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do członków rodzin.

Artykuł 6

Urzędnikiem konsularnym może być jedynie obywatel Państwa wysyłającego, nie mający w Państwie przyjmującym stałego miejsca pobytu i nie wykonujący w tym Państwie, poza swoimi funkcjami urzędowymi, żadnej innej działalności o charakterze zarobkowym.

Artykuł 7

Państwo przyjmujące może w każdej chwili, bez obowiązku uzasadniania swojej decyzji, powiadomić w drodze dyplomatycznej lub inną stosowną drogą Państwo wysyłające o tym, że exequatur lub inne zezwolenie udzielone kierownikowi urzędu konsularnego zostało cofnięte albo, że urzędnik konsularny został uznany za persona non grata, lub że jakikolwiek inny

członek urzędu konsularnego jest osobą niepożądaną. W tym przypadku Państwo wysyłające powinno odwołać taką osobę, jeżeli przystąpiła już do wykonywania funkcji. Jeżeli Państwo wysyłające nie wypełni w rozsądnym terminie tego obowiązku, Państwo przyjmujące może przestać uznawać taką osobę za członka urzędu konsularnego.

Artykuł 8

Po notyfikacji państwowi zainteresowanym i w braku wyraźnego sprzeciwu któregokolwiek z nich, Państwo wysyłające może powierzyć urzędowi konsularnemu, ustanowionemu w jednym państwie, wykonywanie funkcji konsularnych w innym państwie.

Artykuł 9

Po odpowiedniej notyfikacji Państwu przyjmującemu, i w braku jego sprzeciwu urząd konsularny Państwa wysyłającego może wykonywać w Państwie przyjmującym funkcje konsularne na rzecz państwa trzeciego.

Artykuł 10

Każda z obu Umawiających się Stron może - w ramach stosunków dwustronnych - mianować i przyjmować honorowych urzędników konsularnych, stosując wobec nich postanowienia rozdziału III Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach konsularnych oraz, jeśli to możliwe, postanowienia niniejszej Konwencji. Honorowi urzędnicy konsularni mogą być obywatelami Państwa wysyłającego, Państwa przyjmującego lub państwa trzeciego.

Rozdział III UŁATWIENIA, PRYWILEJE I IMMUNITETY

Artykuł 11

1. Państwo przyjmujące udzieli urzędowi konsularnemu wszelkich ułatwień i zastosuje odpowiednie środki, aby członkowie urzędu konsularnego mogli wykonywać swą działalność urzędową oraz korzystać z praw, przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej Konwencji. Państwo przyjmujące podejmie odpowiednie kroki w celu zapewnienia bezpieczeństwa urzędu konsularnego.
2. Państwo przyjmujące będzie traktowało urzędników konsularnych i członków ich rodzin z należnym szacunkiem i zastosuje wszelkie odpowiednie środki dla zapobieżenia jakimkolwiek zamachowi na ich osoby, wolność lub godność.

Artykuł 12

1. Jeżeli kierownik urzędu konsularnego nie ma z jakiegokolwiek powodu możliwości wykonywania swych funkcji lub jeżeli stanowisko kierownika urzędu konsularnego jest nie obsadzone, to Państwo wysyłające może mianować tymczasowego kierownika.
2. Imiona i nazwisko tymczasowego kierownika są notyfikowane przez przedstawicielstwo dyplomatyczne Państwa wysyłającego, bądź gdy Państwo

to nie ma przedstawicielstwa dyplomatycznego w Państwie przyjmującym przez kierownika urzędu konsularnego, bądź w razie gdy ten nie może tego uczynić, przez jakikolwiek właściwy organ Państwa wysyłającego ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego lub organowi wyznaczonemu przez to ministerstwo. Notyfikacja ta powinna być w zasadzie dokonana uprzednio. Państwo przyjmujące może uzależnić od swej zgody dopuszczenie jako tymczasowego kierownika osoby, która nie jest przedstawicielem dyplomatycznym ani urzędnikiem konsularnym Państwa wysyłającego w Państwie przyjmującym.

3. Właściwe organy Państwa przyjmującego powinny udzielać tymczasowemu kierownikowi pomocy i ochrony. W czasie, gdy kieruje on urzędem, postanowienia niniejszej Konwencji mają do niego zastosowanie na tych samych zasadach jak do kierownika danego urzędu konsularnego. Państwo przyjmujące nie jest jednak obowiązane do przyznawania tymczasowemu kierownikowi ułatwień, przywilejów i immunitetów, z których korzystanie przez kierownika urzędu konsularnego uzależnione jest od warunków, których nie spełnia tymczasowy kierownik.

4. Gdy w okolicznościach przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu tymczasowym kierownikiem jest mianowany przez Państwo wysyłające członek personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub przedstawiciel ministerstwa spraw zagranicznych Państwa wysyłającego, korzysta on z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, jeżeli Państwo przyjmujące temu się nie sprzeciwia.

Artykuł 13

1. Państwo wysyłające, zgodnie z ustawodawstwem Państwa przyjmującego, może na zasadzie wzajemności:

- a) nabywać na własność lub wynajmować budynki lub części budynków z przeznaczeniem na siedzibę urzędu konsularnego, na rezydencję kierownika urzędu konsularnego lub na mieszkania innych członków urzędu konsularnego;
- b) budować lub przystosowywać dla tych samych celów budynki na przekazanych w użytkowanie na zasadzie wzajemności gruntach;
- c) przenosić nabyte prawo własności na rzecz osób trzecich.

2. Państwo przyjmujące powinno w razie potrzeby pomóc urzędowi konsularnemu w uzyskaniu odpowiednich mieszkań dla członków urzędu konsularnego.

3. Postanowienia ust. 1 niniejszego artykułu nie zwalniają Państwa wysyłającego od obowiązku stosowania się do przepisów i ograniczeń w zakresie budownictwa, urbanistyki i ochrony zabytków, mających zastosowanie na obszarze, na którym znajdują się lub będą się znajdować wymienione tereny, budynki lub ich części.

Artykuł 14

1. Godło Państwa wysyłającego wraz z odpowiednim napisem w języku Państwa wysyłającego w języku Państwa przyjmującego, oznaczającym urząd konsularny, może być umieszczone na budynku, w którym mieści się urząd

- konsularny i na rezydencji kierownika tego urzędu.
2. Flaga Państwa wysyłającego może być wywieszona na budynku, w którym mieści się urząd konsularny, i na rezydencji kierownika urzędu konsularnego.
 3. Kierownik urzędu konsularnego może również umieszczać na swoich środkach transportu flagę Państwa wysyłającego, w czasie, gdy są używane dla celów służbowych.

Artykuł 15

1. Pomieszczenia konsularne są nietykalne. Organy Państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody kierownika urzędu konsularnego, kierownika przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego albo osoby wyznaczonej przez jednego z nich.
2. Postanowienia ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się również do pomieszczeń mieszkalnych członków urzędu konsularnego.

Artykuł 16

Pomieszczenia konsularne, ich urządzenia, mienie urzędu konsularnego i jego środki transportu nie podlegają żadnej formie rekwizycji dla celów obrony narodowej, użyteczności publicznej lub w innych celach.

Artykuł 17

1. Pomieszczenia konsularne, a także mieszkania członków urzędu konsularnego, których właścicielem lub najemcą jest Państwo wysyłające lub jakakolwiek osoba działająca w jego imieniu, są zwolnione od wszelkich opłat i podatków, z wyjątkiem opłat należnych za świadczenie określonych usług.
2. Zwolnień przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do opłat i podatków ciężących na podstawie ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego na osobie, która zawarła umowę z Państwem wysyłającym lub z osobą działającą w jego imieniu.
3. Postanowienia ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się również do środków transportu będących własnością Państwa wysyłającego i przeznaczonych dla celów urzędu konsularnego.

Artykuł 18

Archiwa konsularne są nietykalne w każdym czasie i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.

Artykuł 19

1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodę porozumiewania się urzędu konsularnego dla wszelkich celów urzędowych. Przy porozumiewaniu się z rządem, przedstawicielstwami dyplomatycznymi oraz innymi urzędami konsularnymi Państwa wysyłającego, bez względu na to, gdzie się znajdują, urząd konsularny może używać wszelkich odpowiednich środków łączności, włącznie z kurierami dyplomatycznymi lub konsularnymi, pocztą dyplomatyczną lub konsularną, jak również korespondencją sporządzoną

kodeksem lub szyfrem. Urząd konsularny może zainstalować nadajnik radiowy i używać go jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

2. Korespondencja urzędowa urzędu konsularnego jest nietykalna. Wyrażenie „korespondencja urzędowa” oznacza wszelką korespondencję dotyczącą urzędu konsularnego i jego funkcji.

3. Poczta konsularna powinna posiadać widoczne zewnętrzne oznaczenia jej charakteru i może zawierać jedynie korespondencję urzędową, jak również dokumenty i przedmioty przeznaczone wyłącznie dla celów urzędowych.

4. Poczta konsularna nie podlega otwarciu, ani zatrzymaniu. Jeżeli jednak właściwe organy Państwa przyjmującego mają poważne podstawy, aby przypuszczać, że poczta zawiera inne przedmioty niż korespondencja, dokumenty i przedmioty określone w ust. 3 niniejszego artykułu, mogą prosić, aby poczta ta została otwarta w ich obecności przez upoważnionego przedstawiciela Państwa wysyłającego. Jeżeli organy Państwa wysyłającego odmówią zastosowania się do tej prośby, poczta zostanie zwrócona do miejsca, skąd pochodzi.

5. Kurier konsularny Państwa wysyłającego korzysta na terytorium Państwa przyjmującego z takich samych uprawnień, przywilejów i immunitetów, z jakich korzysta kurier dyplomatyczny. Kurier konsularny powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument stwierdzający jego status i określający liczbę paczek stanowiących pocztę konsularną. Kurierem konsularnym może być tylko obywatel Państwa wysyłającego, nie posiadający stałego miejsca pobytu w Państwie przyjmującym.

6. Poczta konsularna może być powierzona kapitanowi statku lub dowódcy statku powietrznego. Kapitan lub dowódca będzie zaopatrzony w urzędowy dokument określający liczbę paczek stanowiących pocztę konsularną, jednakże nie będzie on uważany za kuriera konsularnego. Urzędnik konsularny może swobodnie odebrać pocztę konsularną bezpośrednio od kapitana statku albo dowódcy statku powietrznego i przekazać taką pocztę w ten sam sposób.

Artykuł 20

1. Urzędnik konsularny korzysta z immunitetu od jurysdykcji karnej, cywilnej i administracyjnej Państwa przyjmującego. Korzysta on z nietykalności osobistej i nie podlega zatrzymaniu, aresztowaniu ani ograniczeniu wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie.

2. Pracownik konsularny oraz członek personelu służby korzystają z immunitetu od jurysdykcji karnej, cywilnej i administracyjnej Państwa przyjmującego w odniesieniu do czynności wykonywanych w zakresie ich obowiązków urzędowych.

3. Postanowień ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie stosuje się do spraw cywilnych:

- a) wynikłych z zawarcia przez członka urzędu konsularnego umowy, w której nie występował on wyraźnie lub w sposób dorozumiany jako przedstawiciel Państwa wysyłającego;
- b) wytoczonych na skutek szkody powstałej w wyniku wypadku spowodowanego przez członka urzędu konsularnego w Państwie przyjmującym jakimkolwiek środkiem transportu;

- c) dotyczących spadków, w którym członek urzędu konsularnego występuje jako spadkobierca, zapisobiorca, wykonawca testamentu, zarządca lub kurator spadku w charakterze osoby prywatnej.
4. Postanowienia ust. 1-3 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do członków rodzin.

Artykuł 21

1. Państwo wysyłające może zrzec się przywilejów i immunitetów określonych w ust. 1 i 2 artykułu 20 niniejszej Konwencji. To zrzeczenie się będzie zawsze wyraźne i notyfikowane Państwu przyjmującemu.
2. Wszczęcie przez członka urzędu konsularnego postępowania w przypadku, w którym mógłby korzystać z immunitetu jurysdykcyjnego przewidzianego w artykule 20 niniejszej Konwencji, pozbawia go prawa powoływania się na immunitet w stosunku do jakiegokolwiek powództwa wzajemnego, bezpośrednio związanego z powództwem głównym.
3. Zrzeczenie się immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do postępowania cywilnego lub administracyjnego nie jest uważane za pociągające za sobą zrzeczenie się immunitetu od środków wykonania orzeczenia. W stosunku do takich środków niezbędne jest odrębne zrzeczenie się.

Artykuł 22

1. Członek urzędu konsularnego może być wzywany w charakterze świadka w toku postępowania sądowego lub administracyjnego. Pracownik konsularny oraz członek personelu służby nie powinni odmawiać składania zeznań, z wyjątkiem przypadków wymienionych w ust. 3 niniejszego artykułu. Jeżeli urzędnik konsularny odmawia złożenia zeznań, nie można stosować wobec niego żadnego środka przymusu ani sankcji.
2. Organ żądający zeznań powinien unikać utrudniania urzędnikowi konsularnemu wykonywania jego funkcji. Może on, gdy to jest możliwe, bądź przyjąć te zeznania w jego mieszkaniu lub w urzędzie konsularnym, bądź przyjąć od niego oświadczenie na piśmie.
3. Członek urzędu konsularnego nie jest zobowiązany do składania zeznań co do spraw związanych z wykonywaniem swych obowiązków urzędowych ani do przedkładania urzędowej korespondencji lub innych dokumentów z archiwów konsularnych. Postanowienie to ma również zastosowanie do członków rodziny członka urzędu konsularnego oraz do członków personelu prywatnego w odniesieniu do faktów, które są związane z działalnością urzędu konsularnego.
4. Członek urzędu konsularnego nie jest zobowiązany do udzielania opinii jako rzeczoznawca prawa Państwa wysyłającego.

Artykuł 23

Państwo przyjmujące powinno zwalniać członków urzędu konsularnego i członków ich rodzin od wszelkich świadczeń osobistych, od wszelkiej służby publicznej jakiegokolwiek rodzaju oraz od obciążeń wojskowych, takich jak związane z rekwizycją, daninami i zakwaterowaniem.

Artykuł 24

Członek urzędu konsularnego, a także członkowie jego rodziny są zwolnieni od wszelkich obowiązków przewidzianych przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego odnośnie do rejestracji, zezwolenia na pobyt, zwolnienia na zatrudnienie i innych formalności dotyczących cudzoziemców.

Artykuł 25

1. Członek urzędu konsularnego, jak również członkowie jego rodziny są zwolnieni w Państwie przyjmującym od wszelkich opłat oraz podatków osobistych i rzeczowych - państwowych, regionalnych i komunalnych, z wyjątkiem:
 - a) podatków pośrednich tego rodzaju, które zazwyczaj są wliczane w cenę towarów lub usług;
 - b) opłat i podatków od prywatnego mienia nieruchomego położonego na terytorium Państwa przyjmującego, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 17 niniejszej konwencji;
 - c) podatków od spadku i podatków od przeniesienia prawa własności pobieranych przez Państwo przyjmujące;
 - d) opłat i podatków od prywatnych dochodów, łącznie z dochodami od kapitału, mających swe źródło w Państwie przyjmującym, oraz podatków od kapitału zainwestowanego w przedsiębiorstwach handlowych lub finansowych w Państwie przyjmującym;
 - e) opłat pobieranych z tytułu zapłaty za świadczenie określonych usług;
 - f) opłat rejestracyjnych, sądowych, hipotecznych i stemplowych, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 17 niniejszej Konwencji.
2. Członek personelu służby jest zwolniony od opłat i podatków od wynagrodzenia, które otrzymuje za swą pracę.
3. Członek urzędu konsularnego zatrudniający osoby, których wynagrodzenia lub uposażenia nie są zwalniane od podatków od dochodów w Państwie przyjmującym, powinien wypełniać obowiązki nakładane na pracodawców przez ustawy i inne przepisy tego Państwa w zakresie pobierania podatków od dochodów.

Artykuł 26

1. Państwo przyjmujące zgodnie z obowiązującymi ustawami i innymi przepisami zezwala na wwóz i wywóz, zwalnia z opłat celnych i innych związanych z tym opłat, z wyjątkiem opłat od załadunku, przewozu, przechowywania i wyładunku lub innych usług:
 - a) przedmioty przeznaczone do oficjalnego użytku urzędu

- konsularnego;
- b) przedmioty, łącznie ze środkami transportu, przeznaczone do osobistego użytku członków urzędu konsularnego lub członków ich rodzin, zaliczając do nich przedmioty przeznaczone do ich urządzenia się.
2. Bagaż osobisty urzędnika konsularnego i członków jego rodziny jest zwolniony od przeprowadzania kontroli celnej, jeśli nie ma poważnych powodów do przypuszczeń, że zawiera przedmioty inne niż te, na których wwóz zezwala się stosownie do punktu b 2 ust. 1 niniejszego artykułu, albo przedmioty, których wwóz i wywóz jest zabroniony stosownie do ustawodawstwa lub przepisów o kwarantannie Państwa przyjmującego. Takiej kontroli można dokonać wyłącznie w obecności urzędnika konsularnego lub jego pełnomocnego przedstawiciela.

Artykuł 27

Z zastrzeżeniem swych ustaw i innych przepisów dotyczących stref, do których wstęp ze względu na bezpieczeństwo państwa jest zabroniony lub ograniczony, Państwo przyjmujące zapewnia wszystkim członkom urzędu konsularnego jak również członkom ich rodzin swobodę poruszania się na swym terytorium. Państwo przyjmujące w żadnym przypadku nie będzie utrudniało urzędnikowi konsularnemu wykonywania jego funkcji.

Artykuł 28

1. Przywileje i immunitety przewidziane w niniejszej konwencji, z wyjątkiem postanowień ust. 3 i 4 artykułu 22, nie przysługują pracownikom konsularnym, członkom personelu służby, jeżeli są oni obywatelami Państwa przyjmującego lub mają stałe miejsce pobytu w tym Państwie.
2. Członkowie rodzin korzystają z przywilejów i immunitetów przyznanych w niniejszej Konwencji członkom urzędu konsularnego, pod warunkiem, że nie są obywatelami Państwa przyjmującego, nie mają stałego miejsca pobytu w tym Państwie, ani nie wykonują w nim działalności zarobkowej.
3. Z wyjątkiem postanowień ust. 3 artykułu 22, przywileje i immunitety określone w niniejszej Konwencji nie będą przyznawane członkom personelu prywatnego.

Artykuł 29

Wszystkie osoby, którym stosownie do niniejszej Konwencji przysługują przywileje i immunitety, zobowiązane są, bez uszczerbku dla tych przywilejów i immunitetów, do poszanowania ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego, łącznie z tymi, które regulują zasady ruchu środków transportu oraz ich ubezpieczenia.

Rozdział IV FUNKCJE KONSULARNE

Artykuł 30

1. Urzędnik konsularny ma prawo, w granicach okręgu konsularnego, wykonywać funkcje wymienione w niniejszym rozdziale Konwencji. Urzędnik konsularny może oprócz tego wykonywać inne oficjalne funkcje konsularne, jeśli nie są one sprzeczne z prawem Państwa przyjmującego lub którym Państwo to nie sprzeciwia się.
2. Urzędnik konsularny, po notyfikacji Państwu przyjmującemu, może działać jako przedstawiciel Państwa wysyłającego przy każdej organizacji międzynarodowej.
3. Urzędnik konsularny ma prawo w związku z wykonywaniem swoich funkcji zwracać się na piśmie lub ustnie do właściwych organów w swoim okręgu konsularnym, a także do organów centralnych Państwa przyjmującego.
4. Urzędnik konsularny ma prawo do pobierania opłat konsularnych zgodnie z ustawodawstwem Państwa wysyłającego. Kwoty pobierane z tytułu tych opłat są wolne od wszelkich podatków i opłat Państwa przyjmującego.

Artykuł 31

Urzędnik konsularny ma prawo bronić interesów Państwa wysyłającego i jego obywateli.

Artykuł 32

Do zadań urzędnika konsularnego należy popieranie rozwoju stosunków handlowych, gospodarczych, naukowych, kulturalnych i turystycznych między Państwem wysyłającym i Państwem przyjmującym oraz przyczynianie się w inny sposób do rozwoju przyjaznych stosunków między obywatelami tych Państw:

Artykuł 33

1. Urzędnik konsularny ma prawo:
 - a) prowadzić rejestr obywateli Państwa wysyłającego;
 - b) przyjmować zawiadomienia i dokumenty dotyczące urodzeń lub zgonów obywateli Państwa wysyłającego;
 - c) przyjmować oświadczenia w sprawach obywatelstwa.
2. Urzędnik konsularny będzie powiadamiał właściwe organy Państwa przyjmującego o dokonaniu czynności wymienionych w punktach b, c, ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli jest to wymagane przez ustawodawstwo Państwa przyjmującego.
3. Postanowienia punktów b, c, ust. 1 niniejszego artykułu nie zwalniają zainteresowanych osób od obowiązku przestrzegania formalności wymaganych przez ustawodawstwo Państwa przyjmującego.

Artykuł 34

Urzędnik konsularny ma prawo:

- a) wydawać, wznawiać ważność i unieważniać paszporty obywateli Państwa wysyłającego oraz inne dokumenty podróży, zgodnie z ustawodawstwem Państwa wysyłającego;
- b) wystawiać dokumenty uprawniające do wjazdu do Państwa wysyłającego i wprowadzać w tych dokumentach konieczne zmiany;
- c) wystawiać wizy.

Artykuł 35

Urzędnik konsularny ma prawo:

- a) przyjmować, rejestrować, sporządzać i poświadczać oświadczenia obywateli Państwa wysyłającego,
- b) sporządzać, rejestrować, poświadczać i przechowywać testamenty obywateli Państwa wysyłającego;
- c) sporządzać, rejestrować i poświadczać umowy, zawierane między obywatelami Państwa wysyłającego i poświadczać jednostronne oświadczenia woli, jeśli te umowy i oświadczenia nie są sprzeczne z prawem Państwa przyjmującego. Urzędnik konsularny nie może jednak sporządzać, rejestrować i poświadczać takich umów lub oświadczeń, które ustanawiają, przenoszą lub likwidują prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w Państwie przyjmującym;
- d) sporządzać, rejestrować i poświadczać umowy między obywatelami Państwa wysyłającego, z jednej strony, a obywatelami Państwa przyjmującego lub obywatelami państwa trzeciego, z drugiej strony, jeżeli umowy te mają być wykonane lub mają wywrzeć skutek prawny wyłącznie w Państwie wysyłającym i pod warunkiem, że nie są one sprzeczne z prawem Państwa przyjmującego;
- e) legalizować dokumenty wydawane przez organy Państwa wysyłającego lub Państwa przyjmującego, a także poświadczać kopie i odpisy z tych dokumentów
- f) tłumaczyć dokumenty i poświadczać zgodność tłumaczeń;
- g) poświadczać podpisy obywateli Państwa wysyłającego;
- h) przyjmować do depozytu dokumenty, pieniądze lub wszelkie przedmioty od obywateli Państwa wysyłającego, bądź na ich rzecz, jeżeli nie jest to sprzeczne z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego. Depozyt taki może być wywieziony z Państwa przyjmującego jedynie z zachowaniem ustaw i innych przepisów tego Państwa;
- i) wydawać dokumenty dotyczące pochodzenia towarów.

Artykuł 36

Sporządzone, poświadczane lub przetłumaczone przez urzędnika konsularnego dokumenty, stosownie do postanowień artykułu 35 niniejszej Konwencji, będą uznawane w Państwie przyjmującym jako dokumenty

wywierające taki sam skutek prawny i posiadające taką samą moc jak dokumenty sporządzone, poświadczone lub przetłumaczone przez właściwe organy Państwa przyjmującego.

Artykuł 37

Urzędnik konsularny jest uprawniony do doręczania pism sądowych i pozasądowych oraz dokonywania przesłuchań. Uprawnienie to może być wykonywane tylko w stosunku do obywateli Państwa wysyłającego i bez stosowania środków przymusu.

Artykuł 38

Urzędnik konsularny ma prawo w granicach ustawodawstwa i innych przepisów Państwa przyjmującego do ochrony interesów małoletnich i innych osób nie posiadających pełnej zdolności do czynności prawnych, będących obywatelami Państwa wysyłającego, w szczególności gdy zachodzi potrzeba ustanowienia nad nimi opieki lub kurateli.

Artykuł 39

Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o zgonie obywatela Państwa wysyłającego i prześlą mu bezpłatnie odpis aktu zgonu.

Artykuł 40

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią bezzwłocznie urzędnika konsularnego o otwarciu w tym Państwie spadku po obywatelu Państwa wysyłającego, jak również o otwarciu spadku, niezależnie od obywatelstwa osoby zmarłej, jeżeli obywatel Państwa wysyłającego powołany jest do spadku jako spadkobierca, zapisobierca lub też ma roszczenie do spadku z innego tytułu.
2. Właściwe organy Państwa przyjmującego podejmą odpowiednie środki przewidziane w ustawach i innych przepisach tego Państwa dla zabezpieczenia spadku oraz przekazania urzędnikowi konsularnemu odpisu testamentu, jeżeli został on sporządzony, oraz wszelkich posiadanych informacji dotyczących spadku, miejsca pobytu osób uprawnionych do spadku, wartości i składników masy spadkowej, łącznie z kwotami pochodzącymi z tytułu ubezpieczeń społecznych, zarobków i polis ubezpieczeniowych. Powiadomią także o terminie rozpoczęcia postępowania spadkowego lub stadium, w jakim ono się znajduje.
3. Urzędnik konsularny jest uprawniony, bez potrzeby przedstawienia pełnomocnictwa, do reprezentowania bezpośrednio lub za pośrednictwem swego przedstawiciela przed sądami i innymi właściwymi organami Państwa przyjmującego obywatela Państwa wysyłającego, uprawnionego do spadku w charakterze spadkobiercy lub zapisobiercy w Państwie przyjmującym, jeżeli jest on nieobecny lub nie ustanowił swojego pełnomocnika.
4. Urzędnik konsularny ma prawo do:

- a) zabezpieczenia spadku, nałożenia i zdjęcia pieczęci, podjęcia środków zabezpieczenia spadku, w tym wyznaczenia kuratora spadku, jak również uczestnictwa w tych czynnościach;
 - b) sprzedaży mienia wchodzącego w skład spadku, jak również powiadomienia o dacie ustalonej dla tej sprzedaży, aby mógł być obecny.
5. Z chwilą zakończenia postępowania spadkowego lub innych czynności urzędowych właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią o tym niezwłocznie urzędnika konsularnego i po uregulowaniu długów, opłat i podatków w ciągu trzech miesięcy przekażą mu spadek lub udziały spadkowe osób, które reprezentuje.
6. Urzędnik konsularny ma prawo otrzymania, w celu przekazania osobie uprawnionej, udziałów spadkowych i zapisów przypadających obywatelowi Państwa wysyłającego, nie mającemu stałego miejsca pobytu w Państwie przyjmującym, oraz otrzymania kwot, które przypadają uprawnionym z tytułu odszkodowań, rent, zaległych zarobków i polis ubezpieczeniowych.
7. Przekazanie mienia i należności do Państwa wysyłającego stosownie do postanowień ust. 5 i 6 niniejszego artykułu może być dokonane jedynie zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

Artykuł 41

1. W przypadku gdy obywatel Państwa wysyłającego, nie posiadający stałego miejsca pobytu w Państwie przyjmującym zmarł w czasie pobytu w tym Państwie, mienie pozostałe po nim zostanie zabezpieczone przez właściwe organy Państwa przyjmującego, a następnie przekazane, bez specjalnego postępowania, urzędnikowi konsularnemu Państwa wysyłającego. Urzędnik konsularny spłaci długi zaciągnięte przez osobę zmarłą w czasie jej przebywania w Państwie przyjmującym do wysokości wartości przekazanego mienia.
2. Do mienia określonego w ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 40 ust. 7 niniejszej Konwencji.

Artykuł 42

Urzędnik konsularny ma prawo reprezentować przed sądami i innymi właściwymi organami Państwa przyjmującego obywatela Państwa wysyłającego, jeżeli ta osoba, na skutek nieobecności lub innych ważnych przyczyn, nie może w odpowiednim czasie bronić swoich praw i interesów. Reprezentacja ta ulega przedłużeniu dopóki osoba reprezentowana nie wyznaczy swojego pełnomocnika lub nie przystąpi osobiście do obrony swoich praw i interesów.

Artykuł 43

1. Urzędnik konsularny ma prawo komunikować się i spotykać z każdym obywatelem Państwa wysyłającego, udzielać mu porad i wszelkiej pomocy, a

w przypadkach koniecznych podejmować kroki w celu udzielenia mu pomocy prawnej. Państwo przyjmujące nie może w jakikolwiek sposób ograniczać kontaktu obywatela Państwa wysyłającego z urzędnikiem konsularnym, a także ograniczać mu dostępu do urzędu konsularnego.

2. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią urzędnika konsularnego bezzwłocznie, ale nie później aniżeli w przeciągu trzech dni, o aresztowaniu, zatrzymaniu lub pozbawieniu wolności w innej formie obywatela Państwa wysyłającego.

3. Urzędnik konsularny ma prawo bezzwłocznie, to jest przed upływem czterech dni, odwiedzić i nawiązać kontakt z obywatelem Państwa wysyłającego, przebywającym w areszcie, zatrzymanym, odbywającym karę więzienia lub pozbawionym wolności w inny sposób. Uprawnienia wymienione w niniejszym ustępie realizuje się zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, z zastrzeżeniem jednak, że wspomniane ustawy i inne przepisy powinny umożliwiać pełną realizację celów, którym służą prawa przyznane na podstawie niniejszego artykułu.

4. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią bezzwłocznie urzędnika konsularnego Państwa wysyłającego o nieszczęśliwych wypadkach i innych poważnych wydarzeniach losowych, których ofiarami stali się obywatele Państwa wysyłającego.

Artykuł 44

1. Urzędnik konsularny ma prawo udzielić wszelkiej pomocy statkom Państwa wysyłającego oraz ich załogom i pasażerom, podczas pobytu w portach, na wodach terytorialnych lub wewnętrznych Państwa przyjmującego.

2. Urzędnik Konsularny może wchodzić na pokład statku Państwa wysyłającego niezwłocznie po dokonaniu odprawy przy jego wejściu, a kapitan statku, inni członkowie załogi i pasażerowie mogą nawiązać z nim kontakt.

3. Urzędnik konsularny może korzystać z prawa nadzoru i inspekcji w stosunku do statków Państwa wysyłającego i ich załóg. W tym celu może on również odwiedzać statki, przyjmować wizyty kapitanów i innych członków załóg.

4. Urzędnik konsularny może zwracać się o pomoc do właściwych organów Państwa przyjmującego we wszelkich sprawach dotyczących wykonywania czynności w stosunku do statku Państwa wysyłającego, kapitana, innych członków załogi i pasażerów statku.

Artykuł 45

Urzędnik konsularny ma prawo w stosunku do statków Państwa wysyłającego:

- a) bez uszczerbku dla uprawnień organów Państwa przyjmującego, wyjaśniać wszelkie zdarzenia, które miały miejsce na statku podczas rejsu i w czasie postojów, przesłuchiwać kapitana i innych członków załogi statku, kontrolować dokumenty statku, przyjmować oświadczenia

- dotyczące statku, ładunku i podróży, a także ułatwiać wejście i wyjście oraz przebywanie statku w porcie;
- b) rozstrzygać wszelkie spory między kapitanem i innymi członkami załogi statku, łącznie ze sporami o płace i umowy o pracę;
 - c) podejmować stosowne kroki w sprawach leczenia i repatriacji kapitana lub innego członka załogi statku;
 - d) sporządzać, przyjmować, rejestrować lub poświadczать deklaracje lub inne dokumenty dotyczące statku, przewidziane ustawodawstwem Państwa wysyłającego.
 - e) dokonywać wszelkich innych czynności przewidzianych przez ustawodawstwo Państwa wysyłającego w sprawach żeglugi, pod warunkiem, że nie są one sprzeczne z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

Artykuł 46

1. Sądy i inne właściwe organy Państwa przyjmującego nie mogą wykonywać swojej jurysdykcji co do przestępstw popełnionych na pokładzie statku Państwa wysyłającego, z wyjątkiem:
 - a) przestępstwa popełnionego przez obywatela lub przeciwko obywatelowi Państwa przyjmującego, albo przez jakąkolwiek inną osobę lub przeciwko takiej osobie, jeżeli ta osoba nie jest członkiem załogi statku;
 - b) przestępstwa naruszającego porządek publiczny, bezpieczeństwo portu lub wód terytorialnych bądź wewnętrznych Państwa przyjmującego;
 - c) przestępstwa naruszającego ustawy lub inne przepisy Państwa przyjmującego dotyczące zdrowia publicznego, bezpieczeństwa życia na morzu lub nielegalnego przewozu narkotyków i broni;
 - d) przestępstwa zagrożonego według prawa Państwa przyjmującego karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy niż pięć lat lub karą surowszą.
2. W innych przypadkach wyżej wymienione organy mogą działać jedynie na prośbę lub za zgodą urzędnika konsularnego.

Artykuł 47

1. W przypadku, gdy sądy lub inne właściwe organy Państwa przyjmującego zamierzają podjąć środki przymusu, zająć mienie lub prowadzić jakiegokolwiek śledztwo na pokładzie statku Państwa wysyłającego, to właściwe organy Państwa przyjmującego powinny powiadomić o tym urzędnika konsularnego. Takie zawiadomienie powinno nastąpić przed podjęciem takich czynności, tak aby umożliwić urzędnikowi konsularnemu lub jego przedstawicielowi obecność w trakcie przeprowadzania tych czynności. Jeżeli uprzednie zawiadomienie urzędnika konsularnego jest niemożliwe, właściwe organy Państwa przyjmującego uczynią to możliwie jak najszybciej, nie później jednak, niż w chwili, gdy wspomniane czynności mają zostać rozpoczęte. Jeżeli urzędnik konsularny nie uczestniczył przy tych czynnościach, właściwe organy Państwa przyjmującego przedstawią mu, na jego prośbę, pełną informację o podjętych krokach. Właściwe organy Państwa przyjmującego ułatwią urzędnikowi konsularnemu widzenie się z osobą zatrzymaną lub aresztowaną i porozumiewanie się z nią, a także podejmowanie odpowiednich kroków w celu ochrony interesów takiej osoby.

2. Postanowienia ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się także w przypadku, gdy kapitan lub inni członkowie załogi statku mają być poddani przesłuchaniu na lądzie przez organy Państwa przyjmującego.
3. Postanowień niniejszego artykułu nie stosuje się jednak w przypadku zwykłej kontroli granicznej, celnej i sanitarnej, a także wszelkiej czynności wykonywanej na prośbę lub za zgodą kapitana statku.

Artykuł 48

W przypadku, gdy członek załogi nie będący obywatelem Państwa przyjmującego opuścił w tym Państwie bez zgody kapitana statek Państwa wysyłającego, właściwe organy Państwa przyjmującego, na prośbę urzędnika konsularnego, udzielą pomocy w poszukiwaniu tej osoby.

Artykuł 49

1. Jeżeli statek Państwa wysyłającego uległ rozbiciu, uszkodzeniu, osiadł na mieliźnie, został wyrzucony na brzeg lub doznał innej awarii w Państwie przyjmującym, albo gdy jakikolwiek przedmiot wchodzący w skład ładunku przewożonego na statku, na skutek jego awarii został znaleziony na brzegu lub blisko brzegu Państwa przyjmującego, albo dostarczony do portu tego Państwa, to właściwe organy Państwa przyjmującego jak najszybciej zawiadomią o tym urzędnika konsularnego.
2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, właściwe organy Państwa przyjmującego podejmą wszelkie niezbędne środki w celu zorganizowania ratowania i ochrony statku, pasażerów, załogi, wyposażenia statku, ładunku, zapasów i innych przedmiotów znajdujących się na statku. Dotyczy to także przedmiotów stanowiących część statku lub jego ładunku, które znalazły się poza statkiem. O wszelkich podjętych środkach właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią jak najszybciej urzędnika konsularnego.
3. Urzędnik konsularny może udzielać wszelkiej pomocy takiemu statkowi, jego pasażerom i członkom załogi. W tym celu może zabiegać o pomoc u właściwych organów Państwa przyjmującego. Urzędnik konsularny może zwracać się o wszczęcie czynności wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu, a także zabiegać o podjęcie lub kontynuowanie remontu statku, lub może zwrócić się do właściwych organów Państwa przyjmującego z prośbą o podjęcie takich środków.
4. Jeśli statek Państwa wysyłającego, który doznał awarii lub jakikolwiek przedmiot należący do tego statku, zostaną znalezione na brzegu lub w

poblizu brzegu Państwa przyjmującego, bądź zostaną dostarczone do portu tego Państwa i ani kapitan statku, ani właściciel, ani jego agent, ani ubezpieczyciel nie mogli podjąć środków w celu zabezpieczenia lub zarządzania takim statkiem lub przedmiotem, to urzędnik konsularny jest upoważniony w imieniu właściciela do podjęcia takich środków, jakie mógłby podjąć w takich celach sam właściciel. Postanowienia tego ustępu stosuje się także w odniesieniu do jakiegokolwiek przedmiotu wchodzącego w skład ładunku tego statku.

5. Jeśli jakikolwiek przedmiot wchodzący w skład ładunku statku Państwa przyjmującego lub państwa trzeciego, który doznał awarii, będący własnością obywatela Państwa wysyłającego, został znaleziony na brzegu, w pobliżu brzegu Państwa przyjmującego lub został dostarczony do portu tego Państwa i ani kapitan statku, ani właściciel przedmiotu, ani jego agent, ani ubezpieczyciel nie mogli podjąć środków w celu zabezpieczenia lub zarządzania takim przedmiotem, to urzędnik konsularny jest upoważniony w imieniu właściciela do podjęcia takich środków, jakie mógłby podjąć w takich celach sam właściciel.

Artykuł 50

Postanowienia artykułów 44-49 niniejszej Konwencji stosuje się odpowiednio również do statków powietrznych pod warunkiem, że zastosowanie to nie będzie sprzeczne z postanowieniami innych dwustronnych lub wielostronnych umów lotniczych, obowiązujących między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 51

1. Postanowienia niniejszej Konwencji stosuje się odpowiednio w razie wykonywania funkcji konsularnych przez przedstawicielstwo dyplomatyczne.
2. Nazwiska członków przedstawicielstwa dyplomatycznego, przydzielonych do wydziału konsularnego lub w inny sposób powołanych do wykonywania funkcji konsularnych przedstawicielstwa, są notyfikowane ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego lub władzy wyznaczonej przez to ministerstwo.
3. Przy wykonywaniu funkcji konsularnych przedstawicielstwo dyplomatyczne może zwracać się do:
 - a) organów miejscowych okręgu konsularnego;
 - b) organów centralnych Państwa przyjmującego.
4. Przywileje i immunitety członków przedstawicielstwa dyplomatycznego, wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu, podlegają nadal normom prawa międzynarodowego dotyczącym stosunków dyplomatycznych.

Rozdział V POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 52

1. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Astanie.....

2. Niniejsza Konwencja zawarta jest na czas nieokreślony. Może ona być wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą z Umawiających się Stron. W takim wypadku utraci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Na dowód czego Pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą Konwencję i opatrzyli ją pieczęciami.

Sporządzono w Warszawie....., dnia 27 listopada 1997 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i kazachskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

W imieniu

W imieniu

Rzeczypospolitej Polskiej

Republiki Kazachstanu

Поляк Республикасы мен Қазақстан Республикасы арасындағы

КОНСУЛДЫҚ КОНВЕНЦИЯ

Поляк Республикасы мен Қазақстан Республикасы, достықты нығайтуға және өзара тиімді ынтымақтастықты тереңдетуге ерік білдіре отырып, екі мемлекет арасындағы консулдық қатынастарды реттеу және дамыту тілегін басшылыққа ала отырып, 1963 жылғы 24 сәуірдегі Венада қол қойылған Консулдық қатынастар жөніндегі Вена конвенциясының ережелері осы Конвенцияда толық көрініс таппаған мәселелерде қолданылатынын растай отырып, осы Конвенцияны жасауды ұйғарды және төмендегілер жөнінде уағдаласты:

I бөлім Анықтамалар

1-бап

Осы Конвенцияда пайдаланылатын анықтамалардың төмендегідей мағыналары бар:

- a) "консулдық мекеме" - кез келген бас консулдықты, консулдықты, вице-консулдықты немесе консулдық агенттікті білдіреді;
- b) "консулдық округ" - консулдық қызметті орындау үшін консулдық мекемеге бөлініп берілген ауданды білдіреді;
- c) "консулдық мекеме басшысы" - осы сапада іс-әрекет жасау тапсырылған адамды білдіреді;
- d) "консулдық қызмет адамы" - консулдық мекеменің басшысын қоса алғанда, осы сапада консулдық қызметтерді орындау тапсырылған кез келген адамды білдіреді;
- e) "консулдық мекеме қызметкері" - консулдық мекемеде әкімшілік немесе техникалық міндеттерді орындайтын кез келген адамды білдіреді;
- f) "қызмет көрсетуші персонал қызметкері" - консулдық мекемеге қызмет көрсету жөніндегі міндеттерді орындайтын кез келген адамды білдіреді;
- g) "консулдық мекеменің қызметкері" - консулдық қызмет аламын, консулдық мекеме қызметкерін және қызмет көрсетуші персоналдың қызметкерін білдіреді;
- h) "жеке үй қызметкері" - консулдық мекеме қызметкерінің жеке үй қызметінде ғана тұрған адамды білдіреді;

i) "отбасы мүшесі" - консулдық мекеме қызметкерінің жұбайын (зайыбын), балаларын және, егер олар онымен бірге тұрып жатса және оның асырауында болса оның ата-аналарын білдіреді;

j) "консулдық үйлер" - консулдық мекеме басшысының резиденциясын қоса алғанда, консулдық мекеменің мақсаттары үшін ғана пайдаланылатын үйлерді немесе үйлердің бөлігін және оларға меншік құқығы кімге тиесілі болғанына карамастан осы үйлерге немесе үйлердің бір бөлігіне қызмет көрсететін жер учаскесін білдіреді;

k) "консулдық архивтер" - барлық қағаздарды, құжаттарды, хат-хабарларды, кітаптарды, фильмдерді, үн жазба таспаларын шифрлар мен кодтарды, картотекаларды және олардың бұзылмаушылығы мен сақтауды қамтамасыз етуге лайықталған жабдықтардың кез келгенін қоса алғанда, консулдық мекеменің реестрлерін білдіреді;

l) "кеме" - өкілдігін жіберген мемлекеттің жалауын көтеруге құқығы бар және осы мемлекетте тіркелген кез келген азаматтық жүзу құралын білдіреді;

m) "әуе кемесі"- өкілдігін берген мемлекетке тиесілігін тану белгілерін пайдалану құқығы берілген және осы мемлекетте тіркелген кез келген азаматтық ұшу аппаратын білдіреді.

2. Осы Конвенцияның өкілдігін жіберген мемлекеттің азаматтарына қатысты ережелері, сондай-ақ заңды тұлғаларға және заңды тұлға болып табылмайтын, алайда өкілдігін жіберген мемлекеттің заңдарына сәйкес құрылған және осы мемлекетте тұрғылықты орны бар өзге де субъектілерге қатысты тиісінше қолданылады

II бөлім

Консулдық мекемелердің ашылуы және консулдық мекемелер қызметкерлерін тағайындау

2-бап

1. Консулдық мекеме консулдық орналасқан мемлекеттің аумағында осы мемлекеттің келісімімен ғана ашыла алады.

2. Консулдық мекеменің орналасатын жері, оның класы және консулдық округі өкілдігін жіберген мемлекетпен анықталады және консулдық орналасқан мемлекеттің келісімімен мақұлданыуы тиіс.

3. Консулдық мекеменің орналасқан жерінің, оның класының немесе консулдық округтің одан әрі қарайғы өзгерістері консулдық орналасқан мемлекеттің келісімімен ғана жүзеге асырылады.

3-бап

1. Консулдық мекеменің басшысы консулдық патентті берген және консулдық орналасқан мемлекеттің экзекватурасын алғаннан кейін өз міндеттерін орындауға жіберіледі.

2. Өкілдігін жіберген мемлекет дипломатиялық арналар арқылы немесе басқа жолмен консулдық орналасқан мемлекеттің сыртқы істер министріне патентті жібереді. Консулдық патенттің мазмұнында консулдық мекеме басшысының толық аты мен тегі, азаматтығы, оның дәрежесі, ол өз міндеттерін атқаратын консулдық округ, сондай-ақ консулдық мекеменің орналасқан жері жазылады.

3. Патентті алған соң консулдық орналасқан мемлекет оған барынша қысқа мерзім ішінде және ақысыз экзекватура береді.

4. Консулдық орналасқан мемлекет экзекватура бергенге дейін консулдық мекеме басшысына оның өз міндеттерін уақытша орындауына келісімін бере алады.

5. Міндеттерді уақытша болса да орындауға келісім берген сәттен бастап, консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті орындары консулдық мекеме басшысының өз міндеттерін орындай алуы үшін қажетті шараларды қабылдайды.

4- бап

1. Консулдық орналасқан мемлекеттің сыртқы істер министрлігіне жазбаша:

a) консулдық мекеме қызметкерлерінің тағайындалулары, тағайындалғаннан кейін олардың консулдық мекемеге келулері туралы, олардың түпкілікті кетулері немесе олардың қызметін тоқтатқаны туралы және олардың консулдық мекемедегі жұмысы кезінде болуы мүмкін, олардың статусына ықпал ететін басқа да өзгерістер туралы;

b) консулдық мекеме қызметкерінің отбасы мүшесінің келуі немесе түпкілікті кетуі туралы, сондай-ақ, тиісті жағдайларда, сол немесе өзге адам отбасының осындай мүшесі болатыны немесе болмайтыны туралы;

c) жеке үй қызметкерлерінің келуі және түпкілікті кетуі туралы және, тиісті жағдайларда, олардың осы сападағы қызметінің тоқтатылуы туралы;

d) консулдық орналасқан мемлекетте консулдық мекеме қызметкерлері немесе жеке үй қызметкерлері ретінде тұратын адамдарды жалдау және жұмыстан босату туралы мәлімденеді.

2. Келу туралы немесе түпкілікті кету туралы мәлімдеме мүмкіндігінше алдын ала жасалуы тиіс.

5-бап

1. Консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары әрбір консулдық қызмет адамына, оның жеке басы туралы мәліметтерді және қызметін растайтын тиісті құжатты ақысыз береді.

2. Осы баптың 1-тармағының ережесі консулдық мекеме қызметкерлеріне, қызмет көрсетуші персонал мүшелеріне және жеке үй қызметкерлеріне, бұл адамдар консулдық орналасқан мемлекеттің азаматтары болып табылмайтын, сондай-ақ осы мемлекетте тұрғылықты мекен-жайы болмаған жағдайда қолданылады.

3. Осы баптың 1 және 2-тармақтарының ережелері отбасы мүшелеріне тиісті түрде қолданылады.

6-бап

Консулдық қызмет адамы консулдық орналасқан мемлекетте тұрғылықты тұратын орны жоқ және бұл мемлекетте өзінің қызметтік міндеттерінен басқа жалақы үшін өзге қызметпен айналыспайтын өкілдігін жіберген мемлекеттің азаматы болуы тиіс.

7-бап

Консулдық орналасқан мемлекет, өз шешіміне дәлелдер келтіру міндетінсіз, кез келген уақытта өкілдігін жіберген мемлекетке дипломатиялық арналар арқылы немесе өзге тиісті түрде консулдық мекеме басшысына берілген экзекватура немесе өзге рұқсат күшін жойғаны немесе сол немесе өзге консулдық қызмет адамының немесе консулдық мекеменің өзге қызметкерінің қолайсыз болып табылатындығы туралы мәлімдей алады. Мұндай жағдайда өкілдігін жіберген мемлекет бұл адамды, егер ол өз міндеттерін атқаруға кірісіп кетсе, кері шақырып алуға тиіс. Егер өкілдігін жіберген мемлекет ақылға сиятын мерзім ішінде осы міндеттемелерді орындамаса, онда консулдық орналасқан мемлекет бұндай адамды консулдық мекеме қызметкері деп танудан бас тарта алады.

8-бап

Өкілдігін жіберген мемлекет тиісті мемлекеттерге мәлімдегеннен кейін, бір мемлекетте ашылған консулдық мекемеге, екінші мемлекетте, егер осы мемлекеттердің қайсысының болса да тарапынан анық білдірілген қарсылық болмаса, консулдық міндеттерді орындауды тапсыра алады.

9-бап

Өкілдігін жіберген мемлекеттің консулдық мекемесі консулдық орналасқан мемлекетке тиісті мәлімденген соң, егер консулдық орналасқан мемлекет қарсы болмаса, үшінші мемлекет атынан консулдық орналасқан мемлекетте консулдық міндеттерді орындай алады.

10-бап

Уағдаласушы Тараптардың әрқайсысы екі жақты қатынастар шеңберінде құрметті консулдық қызмет адамдарын, оларға қатысты Консулдық қатынастар туралы Вена конвенциясының 3-бөлімі ережелерін, сондай-ақ, бұл мүмкін болса, осы Конвенцияның ережелерін қолдана отырып, тағайындауы және қабылдауы мүмкін. Құрметті консулдық қызмет адамдары - өкілдігін жіберген мемлекеттің, консулдық орналасқан мемлекеттің немесе үшінші мемлекеттің азаматтары болуы мүмкін.

III бөлім

Жеңілдіктер, артықшылықтар және иммунитеттер

11-бап

1. Консулдық орналасқан мемлекет консулдық мекемеге әртүрлі көмек көрсетеді және консулдық мекеме қызметкерлері өз ресми міндеттерін орындауы және осы Конвенцияда көзделген құқықтарды, артықшылықтар мен иммунитеттерді пайдалана алуы үшін қажетті шараларды қабылдайды. Консулдық орналасқан мемлекет консулдық мекеменің қауіпсіздігін қамтамасыз ету бойынша қажетті шараларды қабылдайды.

2. Консулдық орналасқан мемлекет консулдық қызмет адамдарына және олардың отбасы мүшелеріне тиісінше құрметпен қарайды және олардың жеке басына, бостандығы мен адамгершілігіне қиянат істеудің кез келген нысанын болдырмау бойынша қажетті шараларды қабылдайды.

12-бап

1. Егер консулдық мекеменің басшысы қандай да бір себеппен өзінің міндеттерін орындай алмаса немесе егер бұл қызмет орны уақытша бос болса, өкілдігін жіберген мемлекет уақытша басшыны тағайындай алады.

2. Консулдық мекеме басшысының міндеттерін атқарушының толық аты мен тегін консулдық орналасқан мемлекеттің сыртқы істер министрлігіне немесе осы министрлік көрсеткен органға өкілдігін жіберген мемлекеттің дипломатиялық өкілдігі немесе, егер бұл өкілдігін жіберген мемлекеттің консулдық орналасқан мемлекетте бұндай өкілдігі болмаса - консулдық мекеменің басшысы немесе, егер оның мұны жасайтын мүмкіндігі болмаса - өкілдігін жіберген мемлекеттің кез келген құзыретті органы хабарлайды. Әдетте, бұл хабар алдын ала жасалады. Консулдық орналасқан мемлекет өз келісімімен өкілдігін жіберген мемлекеттің консулдық орналасқан мемлекеттегі не дипломатиялық өкілі, не консулдық қызмет адамы болып табылмайтын консулдық мекеменің уақытша басшысын жіберуді қамтамасыз ете алады.

3. Өкілдігін жіберген мемлекеттің құзыретті органдары консулдық мекеменің уақытша басшысына көмек көрсетеді және қорғайды. Консулдық мекемені уақытша басқарушы адамға, оған тиісті консулдық мекеме басшысына таралғанындай негізде осы Конвенцияның ережелері қолданылады. Алайда, консулдық орналасқан мемлекет консулдық мекеменің уақытша басшысына, консулдық мекеменің уақытша басшысы сәйкес келмейтін жағдайларда консулдық мекеме басшысы пайдаланатын артықшылықтар мен иммунитеттерді беруге міндетті емес.

4. Егер осы баптың 1-тармағының ережелеріне сәйкес консулдық мекеменің уақытша басшысы болып өкілдігін жіберген мемлекет дипломатиялық өкілдігінің дипломатиялық персоналының мүшесі немесе сыртқы істер министрлігінің қызметкері тағайындалса, ол консулдық орналасқан мемлекет бұған қарсы болмаған жағдайда, дипломатиялық артықшылықтар мен иммунитеттерді пайдалана береді.

13-бап

1. Өкілдігін жіберген мемлекет консулдық орналасқан мемлекеттің заңдарына сәйкес өзаралық принциптер негізінде:

а) ғимараттарды немесе ғимараттардың бір бөлігін консулдық мекеменің үйі, консулдық мекеме басшысының резиденциясы және консулдық мекеменің өзге де қызметкерлеріне үй ретінде пайдалану үшін жеке меншігіне сатып немесе жалға алуы мүмкін;

б) пайдалануға тегін берілетін жер учаскелерінде ғимараттарды салуы немесе осы мақсатта оны соған лайықтауы мүмкін;

с) жеке меншікті иелену құқығын үшінші тарапқа бере алады.

2. Консулдық орналасқан мемлекет, қажет болған жағдайда, консулдық мекемеге консулдық мекеме қызметкерлері үшін ыңғайлы тұрғын үйлерді алуға жәрдем көрсетеді.

3. Осы баптың 1-тармағының ережелері өкілдігін жіберген мемлекетті жоғарыда аталған учаскелер, ғимараттар, не ғимараттың бөліктері орналасқан немесе орналасатын ауданда қолданылатын құрылыс және қалалық жобалау жөніндегі, ескерткіштерді қорғау жөніндегі заңдар мен ережелерді сақтау қажеттігінен босатпайды.

14-бап

1. Өкілдігін жіберген мемлекеттің елтанбасы бейнеленген және өкілдігін жіберген мемлекет тілі мен консулдық орналасқан мемлекет тілінде консулдық мекеменің аты жазылған консулдық тақта консулдық мекеме үйіне және консулдық мекеме басшысының резиденциясына бікітіліп қойылуы мүмкін.

2. Консулдық мекеме үйіне және консулдық мекеме басшысының резиденциясына өкілдігін жіберген мемлекеттің мемлекеттік жалауы ілініп қойылуы мүмкін.

3. Консулдық мекеменің басшысы көлік құралдарына, оларды қызмет бабында пайдаланған кезде, өкілдігін жіберген мемлекеттің жалауын бекітіп қоя алады.

15-бап

1. Консулдық үйлерге тиісуге болмайды. Консулдық орналасқан мемлекеттің органдары өкілдігін жіберген мемлекеттің дипломатиялық өкілдігі басшысының консулдық мекемесі басшысының, не олардың біреуі тағайындаған адамның келісімінсіз консулдық үйлерге кіре алмайды.

2. Осы баптың 1-тармағының ережелері консулдық мекеме қызметкерлерінің тұрғын үйлеріне қолданылады.

16-бап

Консулдық үйлер, олардың жабдықтары, консулдық мекеменің мүлкі мен оның көлік құралдары ұлттық қорғаныс, қоғамдық зәрулік не басқа да мақсаттарда алудың ешқандай нысанына жатпайды.

17-бап

1. Өкілдігін жіберген мемлекет немесе оның атынан қызмет етуші кез келген адам иеленуші немесе жалға алушы адам болып табылатын консулдық үйлерге және консулдық мекеме қызметкерлерінің үй-жайларына, нақты қызмет көрсетулер түрлеріне ақы төлеуді

қоспағанда, қандай да бір салықтар мен алымдар салынбайды немесе төленбейді.

2. Осы баптың 1-тармағының ережелері консулдық орналасқан мемлекеттің заңдары бойынша өкілдігін жіберген мемлекетпен немесе оның атынан іс-әрекет жасайтын адаммен шарт жасасқан адамдар төлейтін төлемдер мен салықтарға қолданылмайды.

3. Осы баптың 1-тармағының ережелері өкілдігін жіберген мемлекеттің меншігі болып табылатын және консулдық міндеттерді атқару үшін арналған көлік құралдарына да қолданылады.

18-бап

Консулдық архивтерге қай уақытта болмасын және олардың қай жерде орналасқанына қарамастан тиісуге болмайды.

19-бап

1. Консулдық орналасқан мемлекет қызметтік мақсаттарда консулдық мекеме қарым-қатынастарының еркіндігіне рұқсат беруге және қорғауға тиіс. Консулдық мекеме өкілдігін жіберген мемлекеттің үкіметімен, дипломатиялық өкілдіктерімен және басқа да консулдық мекемелерімен, олардың қай жерде орналасқанына қарамастан қарым-қатынас жасаған кезде, дипломатиялық және консулдық курьерлерді, дипломатиялық және консулдық вализаларды, кодталған немесе шифрленген хабарламаларды қоса алғанда, барлық жарамды байланыс құралдарын пайдалана алады.

Консулдық мекеме қабылдағыш тартқыш радиоаппаратурасын консулдық орналасқан мемлекеттің рұқсатымен ғана орната және пайдалана алады.

2. Консулдық мекеменің қызмет бабындағы хат алмасуларына тиісуге болмайды. “Қызмет бабындағы хат алмасулар” сөздері консулдық мекемеге және оның міндеттеріне байланысты кез келген хат алмасуларды білдіреді.

3. Консулдық почтаның, оның сипатын білдіретін нақты сыртқы белгілері болуға тиіс және оның ішінде тек қана қызмет бабындағы пайдалануға арналған құжаттар мен заттар сияқты, қызмет бабындағы хат алмасулар болуы тиіс.

4. Консулдық почтаны ашып қарауға немесе алып қалуға болмайды. Егер консулдық орналасқан мемлекет құзыретті органдарының почтада осы баптың 3-тармағында көрсетілген хат-хабар, құжаттар мен заттардан өзге заттар бар деп ойлауға орынды негіздері болса, онда олар өздерінің қатысуымен өкілдігін жіберген мемлекеттің уәкілетті өкілдерінің бұл почтаны ашуын талап ете алады.

Егер өкілдігін жіберген мемлекеттің органдары бұл өтінішті орындаудан бас тартса, онда бұл почта жіберілген орынға қайтарылады.

5. Өкілдігін жіберген мемлекеттің консулдық курьерлері консулдық орналасқан мемлекеттің аумағында дипломатиялық курьерлер пайдаланатын құқықтарды, артықшылықтарды және иммунитеттерді пайдаланады. Консулдық курьер оның мәртебесін растайтын және консулдық почтаны құрайтын орындар санын анықтайтын қызметтік құжатпен қамтамасыз етілуі тиіс. Тек өкілдігін жіберген мемлекеттің консулдық орналасқан мемлекетте тұрақты тұрмайтын азаматы ғана консулдық курьер бола алады.

6. Консулдық почта кеме капитанына немесе әуе кемесінің командиріне тапсырыла алады. Аталған капитан немесе командир консулдық почтаны құрайтын орын санын анықтайтын қызметтік құжатпен қамтамасыз етіледі, әйтсе де ол консулдық курьер болып саналмайды. Консулдық қызмет адамы консулдық почтаны кедергісіз кеме капитанынан немесе әуе кемесі командирінен тікелей ала алады және мұндай почтаны осылай бере алады.

20-бап

1. Консулдық қызмет адамы консулдық орналасқан мемлекеттің қылмыстық, азаматтық және әкімшілік юрисдикциясына қарсы иммунитетті пайдаланады. Ол жеке басына тиіспеушілікті пайдаланады және тұтындауға не қамауға алынбайды, не қандай да өзге нысанда оның жеке басының бостандығы шектелмейді.

2. Консулдық мекеменің қызметкері және қызмет көрсетуші персонал қызметкері өзінің қызметтік міндеттерін орындауға байланысты іс-әрекеттері үшін ғана консулдық орналасқан мемлекеттің қылмыстық, азаматтық және әкімшілік юрисдикциясына қарсы иммунитетті пайдаланады.

3. Осы баптың 1 және 2-тармақтарының ережелері:

а) өкілдігін жіберген мемлекеттің өкілі ретінде ол өзіне тікелей немесе жанама міндеттерді қабылдамаған консулдық мекеме қызметкерінің жасаған шартынан туындайтын;

б) консулдық мекеме қызметкерінің консулдық орналасқан мемлекетте жол көлік құралынан болған қайғылы оқиға салдарынан келтірген залалы үшін қозғалған;

с) егер консулдық мекеменің қызметкері оған өкілдігін жіберген мемлекет атынан консулдық мақсаттар үшін иелік етпесе, консулдық мекеме орналасқан мемлекет аумағындағы жеке қозғалмайтын мүлікке қатысты азаматтық талаптарға қолданылмайды.

4. Осы баптың 1-3-тармақтарының ережелері тиісінше отбасы мүшелеріне де қатысты.

21-бап

1. Өкілдігін жіберген мемлекет осы Конвенцияның 20-бабының 1 және 2-тармақтарында көзделген артықшылықтар мен иммунитеттерден бас тарта алады. Бұл бас тарту жазбаша нысанда анық білдірілуі тиіс.

2. Консулдық мекеме қызметкерінің осы Конвенцияның 20-бабына сәйкес юрисдикциялық иммунитетті пайдалана алатын жағдайда сот ісін қозғауы, оны негізгі талапқа тікелей байланысты қандай да бір қарсы талапқа қатысты иммунитетке сілтеме жасау құқығынан айырады.

3. Азаматтық немесе әкімшілік іске қатысты юрисдикциялық иммунитеттен бас тарту, айырықша бас тарту талап етілетін атқару іс-әрекеттері иммунитетінен бас тартуды білдірмейді.

22-бап

1. Консулдық мекеме қызметкерлері сот немесе әкімшілік істер жүргізу кезінде куәгерлер ретінде шақыртыла алады. Консулдық мекеме қызметкері және қызмет көрсетуші персонал мүшесі осы баптың 3-тармағында көзделген жағдайларды қоспағанда, консулдық орналасқан мемлекеттің соттары немесе өзге құзыретті органдары алдында куәгерлік жауап берулерден бас тарта алмайды. Егер консулдық қызмет адамы жауап беруден бас тартатын болса, онда оған ешқандай күштеу немесе жазалау шаралары қолданыла алмайды.

2. Өздеріне консулдық қызмет адамының жауап беруі қажет болған орган бұл адамның өз міндеттерін атқаруына кедергі келтірмеуге тиіс. Ол бұлайша мүмкін ету болған жағдайда, бұл адамның жауап берулерін өз үйінде немесе консулдық мекемеде тындай алады немесе одан жазбаша жауаптар қабылдай алады.

3. Консулдық мекеменің қызметкерлері, өздерінің міндеттерін атқаруға байланысты мәселелер жөнінде жауап беруге немесе өздерінің міндеттеріне қатысты ресми хат-хабар мен құжаттарды беруге міндетті емес. Бұл ереже консулдық мекеменің қызметіне байланысты фактілерге қатысты сондай-ақ консулдық мекеме қызметкерінің отбасы мүшелеріне және жеке үй қызметкерлеріне қолданыла алады.

4. Консулдық мекеменің қызметкерлері, сондай-ақ өкілдігін жіберген мемлекеттің заңдарын түсіндіретіндей жауап берулерге де міндетті емес.

23-бап

Консулдық орналасқан мемлекет консулдық мекеме қызметкерлерін және олардың отбасы мүшелерін барлық еңбек және

мемлекеттік міндеттіліктен, олардың сипатына байланыссыз, сондай-ақ реквизиция, контрибуция және әскери күзет сияқты әскери міндеттіліктерден босатуға міндетті.

24-бап

Консулдық мекеменің қызметкері мен оның отбасы мүшесі шетелдіктерден талап етілетін тіркеу, тұруға және жұмысқа рұқсат алу, сондай-ақ осыған ұқсас талаптарға катысты консулдық орналасқан мемлекеттің заңдары мен ережелерінде көзделген барлық талаптарды орындаудан босатылады.

25-бап

1. Консулдық мекеме қызметкері және оның отбасы мүшелері консулдық орналасқан мемлекетте барлық жеке бас және мүлдіктік, мемлекеттік, аудандық және муниципалдық салықтардан, алымдардан және баж салықтарынан босатылады, бұған мыналар жатпайды:

а) әдетте тауар не қызмет көрсету құнына қосылатын жанама салықтар;

б) осы Конвенцияның 17-бабының ережелерін қоспағанда, консулдық орналасқан мемлекеттегі жеке қозғалмайтын мүлікке салынатын салықтар мен алымдар;

с) консулдық орналасқан мемлекет алатын мұраға салықтар мен алымдар және меншік құқығын ауыстыруға салықтар;

д) консулдық орналасқан мемлекетте өз табыс көзі бар капиталдан түсетін табыстарды қоса алғанда, жеке табыстарға салынатын салықтар мен алымдар, сондай-ақ консулдық орналасқан мемлекеттің коммерциялық және қаржылық кәсіпорындарына инвестицияланған капиталға салынатын салықтар;

е) қызмет көрсетулердің нақты түрлері үшін алынатын алымдар;

ф) осы Конвенцияның 15-бабының ережелерін есептемегенде, тіркеу, соттық және реестрлік баж салықтары, ипотекалық және елтаңбалық алымдар.

2. Қызмет көрсетуші персоналдың қызметкерлері олардың өз жұмысы үшін алатын еңбек жалақысына салынатын салықтардан, алымдардан және баж салықтарынан босатылады.

3. Консулдық орналасқан мемлекетте еңбек жалақысы немесе сыйақысы табыс салығынан босатылмаған адамдарды жалға алған консулдық мекеменің қызметкерлері табыс салығын алуға байланысты бұл мемлекеттің заңдары мен ережелері жалдаушыларға жүктеген міндеттерді орындауға міндетті.

26-бап

1. Консулдық орналасқан мемлекет өзінде қабылданған заңдар мен ережелерге сәйкес тиеуге, тасымалдауға, сақтауға және түсіруге не өзге қызмет көрсетуге төлемді қоспағанда, мыналарды кеден баж салықтарынан және басқа төлемдерден босатады:

- а) консулдық мекеменің ресми пайдалануына арналған заттар;
- б) олардың орналасуы үшін арналған заттарды қоса алғанда, консулдық мекеме қызметкерлерінің не олардың отбасы мүшелерінің жеке пайдалануына арналған көлік құралдарын қоса алғанда заттар;

2. Консулдық қызмет адамының, сондай-ақ отбасы мүшелерінің жеке жүгі, егер оның ішінде осы баптың 1-тармағы б-тармақшасында көрсетілгеннен өзге заттар немесе консулдық орналасқан мемлекеттің карантин туралы заңдары мен ережелеріне сай әкелуі мен әкетілуі тыйым салынған заттар бар деп шамалауға орынды себептер болмаса, кедендік баж салығынан босатылады. Бұндай тексеріс консулдық қызмет адамының немесе оның уәкілетті өкілінің қатысуымен жүргізілуі тиіс.

27-бап

Мемлекеттік қауіпсіздікке байланысты тыйым салынған аймақтарға қатысты өзінің заңдары мен ережелерін қоспағанда, консулдық орналасқан мемлекет консулдық мекеменің барлық қызметкерлеріне, сонымен бірге олардың отбасы мүшелеріне өз аумағы арқылы жүріп-тұру еркіндігін қамтамасыз етеді. Бұл жағдайда консулдық орналасқан мемлекет консулдық қызмет адамына оның өз міндеттерін атқаруына ешқандай қиындықтар келтірмейді.

28-бап

1. Осы Конвенциядағы 22-баптың 3 және 4-тармақшаларынан өзге көзделген артықшылықтар мен иммунитеттер консулдық мекеменің қызметкерлері мен қызмет көрсетуші персоналдың қызметшілеріне, егер олар консулдық орналасқан мемлекеттің азаматтары болса немесе осы мемлекетте тұрақты тұратын болса онда оларға қолданылмайды.

2. Консулдық мекеменің қызметкерлері үшін осы Конвенцияда көзделген артықшылықтар мен иммунитеттер отбасы мүшелеріне, егер олар консулдық орналасқан мемлекеттің азаматтары болып табылмаса немесе осы мемлекетте тұрақты тұрмайтын болса және онда пайда табатын қызметпен шұғылданбайтын болса, онда оларға қолданылады.

3. Осы Конвенциядағы 22-баптың 3-тармағының ережелерінен басқа белгіленген артықшылықтар мен иммунитеттермен жеке үй қызметшілері пайдалана алмайды.

29-бап

Осы Конвенцияға сәйкес артықшылықтар мен иммунитеттерді пайдаланатын барлық адамдар өздерінің артықшылықтары мен иммунитеттеріне зиян келтірместен көлік қозғалысы мен автомобилді сақтандыруды реттейтін заңдар мен ережелерді қоса консулдық орналасқан мемлекеттің заңдары мен ережелерін құрметтеуге міндетті.

IV бөлім Консулдық міндеттер 30-бап

1. Консулдық қызмет адамы өзінің консулдық округінің шеңберінде Конвенцияның осы бөлімінде аталған міндеттерін орындауға құқылы, сондай-ақ өзге ресми консулдық міндеттерді, егер де олар консулдық орналасқан мемлекеттің заңдарына қайшы келмейтін болса, немесе оған осы мемлекет қарсы болмаса орындайды.

2. Консулдық қызмет адамы консулдық орналасқан мемлекетті хабарлағаннан кейін қайсыбір халықаралық ұйымдарда, өз мемлекетінің өкілі ретінде іс-қимыл жасайды.

3. Консулдық қызмет адамы өз міндетін орындауға байланысты өзінің консулдық округінің құзыретті органдарына, сондай-ақ консулдық орналасқан мемлекеттің орталық өкімет орындарының өкілдеріне жазбаша немесе ауызша өтініш жасауға құқылы.

4. Консулдық қызмет адамы өкілдігін жіберген мемлекеттің заңдарына сәйкес консулдық алымдар мен төлемдерді өндіріп алуға құқылы, осы алымдар мен төлемдердің пайдасы консулдық орналасқан мемлекеттің қайсыбір салықтарынан және алымдарынан босатылады.

31-бап

Консулдық қызмет адамы өкілдігін жіберген мемлекеттің және өз азаматтарының мүддесін қорғауға құқылы.

32-бап

Консулдық қызмет адамы өкілдігін жіберген мемлекеттің және консулдық орналасқан мемлекеттің олардың азаматтары арасындағы достық қарым-қатынастарды нығайтуға жәрдемдесуі тиіс, сондай-ақ экономикалық, сауда, мәдениет, ғылыми байланыстар мен туризмді дамытуға көмектесуі тиіс.

33-бап

1. Консулдық қызмет адамы:

- a) өкілдігін жіберген мемлекет азаматтарының есебін жүргізуге;
- b) өкілдігін жіберген мемлекет азаматтарының туғандығын, қайтыс болғандығын тіркеуге және тиісті құжаттарды қабылдауға;
- c) азаматтық алу мәселелері жөніндегі өтініш қабылдауға құқылы.

2. Консулдық қызмет адамы, егер де мұны консулдық орналасқан мемлекеттің заңдары талап етсе, консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдарына осы баптың 1-тармағының b, c, d-тармақшаларында аталған іс-қимылдардың орындалғаны туралы хабарлайды.

3. Осы баптың 1-тармағының b, c және d-тармақшаларының ережелері мүдделі адамдарды консулдық орналасқан мемлекеттің заңдары талап ететін формалдылықты сақтау міндеттерінен босатпайды.

34-бап

Консулдық қызмет адамы:

- a) осы мемлекеттің заңдарына сәйкес өкілдігін жіберген мемлекет азаматтарына паспорттар мен басқа жол құжаттарын беруге, қолданыс мерзімін қалпына келтіруге және олардың қолданыс мерзімін жоюға;
- b) өкілдігін жіберген мемлекетке келуге құқық беретін құжаттар беруге және осы құжаттарға қажетті өзгерістер енгізуге;
- c) визалар беруге құқылы.

35-бап

Консулдық қызмет адамы:

- a) өкілдігін жіберген мемлекет азаматтарының өтініштерін қабылдауға, тіркеуге, жасауға және куәландыруға;
- b) өкілдігін жіберген мемлекет азаматтарының өсиетін жасауға, тіркеуге, куәландыруға және сақтауға;
- c) өкілдігін жіберген мемлекет егер де осы шарттар немесе міндеттемелер консулдық орналасқан мемлекеттің заңдарына қайшы келмесе азаматтардың арасында жасаған шарттарды жасасуға, тіркеуге, растауға және біржақты міндеттемелерді куәландыруға құқылы. Осы ретте консулдық қызмет адамы консулдық орналасқан мемлекетте жылжымайтын мүлікке материалдық құқықты белгілейтін, аударатын немесе қысқартатын шарттар мен міндеттемелерді жасауға, тіркеуге және куәландыруға тиісті емес;
- d) өкілдігін жіберген мемлекет және консулдық орналасқан мемлекет азаматтарының немесе үшінші мемлекет азаматтарының

арасындағы шарттарды егер де осы шарттар өкілдігін жіберген мемлекетте орындауға жататын болса және құқықтық сұранымы болса және олар консулдық орналасқан мемлекеттің заңдарына қайшы келмейтін болса, онда оларды жасауға, тіркеуге және куәландыруға;

е) өкілдігін жіберген мемлекет немесе консулдық орналасқан мемлекет өкімет орындарының берген құжаттарын жариялауға, сондай-ақ осы құжаттардың көшірмесін және түпнұсқасын куәландыруға;

ф) құжаттарды аударуға және аударманың түпнұсқаға сәйкестігін куәландыруға;

г) өкілдігін жіберген мемлекет азаматтарының қалын растауға;

h) өкілдігін жіберген мемлекет азаматтарының немесе осы азаматар үшін құжаттарды, ақшаларды және басқа заттарды, егер де осылар консулдық орналасқан мемлекеттің заңдарына қайшы келмейтін болса сақтау үшін қабылдауға;

і) тауарлардың шығуына байланысты құжаттар беруге құқылы.

36-бап

Осы Конвенцияның 35-бабының ережелеріне сәйкес консулдық қызмет адамы жасаған, куәландырған немесе аударған құжаттар консулдық орналасқан мемлекетте осы мемлекеттің құзыретті өкімет орындары берген, куәландырған немесе аударған құжаттар сияқты, сондай-ақ заңдық күші бар құжаттар ретінде танылады.

37-бап

Консулдық қызмет адамы сот және сотқа жатпайтын құжаттарды тапсыруға, сондай-ақ айғақтарды алып тастауға құқылы. Осы құқық тек қана өкілдігін жіберген мемлекет азаматтарына және күші көрсетпей қолдануы мүмкін.

38-бап

Консулдық қызмет адамы консулдық орналасқан мемлекеттің заңдары мен ережелері белгілеген шеңберде өкілдігін жіберген мемлекет азаматтары болып табылатын, толық еңбекке жарамсыз, кәмелетке толмаған және өзге адамдардың, әсіресе осындай адамдарды қайсыбір қамқорлыққа алу немесе шапағатшы болу талап етілсе мүдделерін қорғауға құқылы.

39-бап

Консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары консулдық қызмет адамына өкілдігін жіберген мемлекет азаматының қайтыс болғаны туралы тез арада хабарлайды және оған қайтыс болғаны туралы куәлікті тегін жібереді.

40-бап

1. Консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары консулдық қызмет адамына өкілдігін жіберген мемлекет азаматының мұрагерлік мүлкінің ашылғаны туралы, сондай-ақ қайтыс болған немесе қаза болған азаматтың азаматтығынан тәуелсіз, егер өкілдігін жіберген мемлекет азаматы мұрагерлікке немесе алудан бас тартқан құқығы берілген мұрагер ретінде анықталған мұрагерлігінің ашылғаны туралы тез арада хабарлайды.

2. Консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары осы мемлекеттің заңдары мен өзге ережелерінде көзделген мұрагерлікті сақтау үшін тиісті шараларды қолданады және консулдық қызмет адамына, егер ол жасалған болса өсиет көшірмесін және мұрагерлік құқығы бар осы мұрагерліктің құнын және құрамдас бөлігін, өлеуметтік сақтандыруды, табыстарды және өзге сақтандыру полистерінің сомасын қоса, мұрагерлікке, адамдардың болған жеріне қатысты қайсыбір қолдағы бар ақпаратты береді. Олар сондай-ақ өсиетті қарау, олардың қандай дәрежеде болғаны туралы, жұмыстарының мерзімі туралы да хабарлайды.

3. Консулдық қызмет адамы өкілеттігін қолданбай-ақ тікелей немесе жанама өзінің өкілі арқылы консулдық орналасқан мемлекеттің сот және өзге құзыретті органдарында өкілдігін жіберген мемлекет азаматын, ол консулдық орналасқан мемлекетте мұрагер немесе алудан бас тартқан құқығы берген адам болса, егер мұндай азаматтың болмауы немесе өзінің өкілін тағайындамаған жағдайда өкілдейді.

4. Консулдық қызмет адамы:

а) мұрагерлікті сақтауды қамтамасыз ету жөнінде шара қолдануға, мөр басуға және мөрді алуға, қамқоршылық пен шапағатшылықты тағайындауға, өзінің осы іс-шараларға тікелей қатысуға;

б) мұрагерліктің құрамына кіретін мүлікті сақтауға, оған қатысу үшін оны сатудың мерзімі туралы хабарлама алуға құқылы.

5. Консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары мұрагерлік немесе өзге қызметтік іс-қимылы жөніндегі жұмысын бітірер алдында тез арада бұл жайлы консулдық қызмет адамына хабарлайды және қарыздарды, төлемдерді және салықтарды реттегеннен

кейін үш айдың ішінде оған өзі өкілдейтін мұрагерлікті немесе мұрагерліктің үлесін табыс етеді.

6. Консулдық қызмет адамы өкілетті адамға консулдық орналасқан мемлекетте тұрақты мекені жоқ өкілдігін жіберген азаматқа тиісті мұрагерліктің үлесін және өсиетін тапсыру үшін алуына құқылы, сондай-ақ өтемақыны, зейнеткерлік мерзімі ұзартылған жалақысын және сақтандыру полисін алуға құқығы бар адамдарға тиісті сомаларды алуға құқылы.

7. Өкілдігін жіберген мемлекетке осы ереженің 5 және 6 ережелеріне сәйкес мүлікті және ақша сомаларын тапсыру, консулдық орналасқан мемлекеттің заңдарына сәйкес жүзеге асырылуы мүмкін.

41-бап

1. Консулдық орналасқан мемлекетте тұрақты тұрмайтын өкілдігін жіберген мемлекеттің консулдық орналасқан мемлекетте уақытша жүрген азаматы қайтыс болған жағдайда оған қатысты қалған мүлкі консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдарымен сақталады, қорғалады, содан кейін өкілдігін жіберген мемлекеттің консулдық қызмет адамына арнаулы сот ісінсіз беріледі. Консулдық қызмет адамы қайтыс болған азаматтың, оның консулдық орналасқан мемлекетте болған кезіндегі жасаған қарызын қалған мүлкінің құны шегінде өтейді.

2. Осы баптың 1-тармағында анықталған мүлікке тиісінше осы Конвенцияның 40-бабының 7-тармағының ережесі қолданылады.

42-бап

Консулдық қызмет адамы өкілдігін жіберген мемлекет азаматтары, егер де олардың болмауынан немесе басқа да себепті жағдайлармен өз құқықтары мен мүдделерін уақытылы қорғауға мүмкіндігі болмаса, онда оларды консулдық орналасқан мемлекеттің сот және басқа құзыретті өкімет орындары алдында өкілдеуге құқылы. Бұл өкілдік өкілдейтін адамдар өздерінің уәкілдерін тағайындағанға дейін немесе өз құқығы мен мүддесін қорғауды өзіне алғанға дейін жалғасады.

43-бап

1. Консулдық қызмет адамы өкілдігін жіберген мемлекеттің қайсыбір азаматымен кездесуге және қатысуға, оларға ақыл-кеңес беруге және құқықтық көмек көрсету үшін шараларды қабылдауды

қоса алғанда жан-жақты жәрдем көрсетуге құқылы. Консулдық орналасқан мемлекет ешқандай түрде өкілдігін жіберген мемлекет азаматының консулдық қызмет адамымен қатынасуына және оның консулдық мекемеге кіру рұқсатына шек қоймайды.

2. Консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары консулдық қызмет адамына үш күннен қалдырмай өкілдігін жіберген мемлекеттің азаматын қамауға алу, ұстау немесе еркіндігінен өзге нысанда айыру туралы хабарлайды.

3. Консулдық қызмет адамы хабарлама алысымен тез арада 4 күннен қалдырмай қамауға алынған немесе басқа нысанда ұсталған немесе түрмедегі мерзімін өтеп жатқан өкілдігін жіберген мемлекет азаматымен кездесуге және қарым-қатынас жасауға құқылы. Осы тармақтағы аталған құқық, өкілдігін жіберген мемлекеттің заңдары мен ережелеріне сәйкес, егер де осы заңдар мен ережелер осы бапқа сәйкес берілетін құқық мақсаты үшін толық жүзеге асырылуға көмектесуі тиіс болса, жүзеге асырылады.

4. Консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары консулдық орналасқан мемлекеттік консулдық қызмет адамын өкілдігін жіберген мемлекет азаматының бақытсыз оқиғаларға және өзге төтенше жағдайларға ұшырағаны жайлы тез арада хабарлайды.

44-бап

1. Консулдық қызмет адамы өкілдігін жіберген мемлекеттің әуе кемесіне, экипажы мен жолаушыларына консулдық орналасқан мемлекеттің портындағы, аумақтық немесе ішкі суларындағы жан-жақты қолдау және көмек көрсетуге құқығы бар.

2. Консулдық қызмет адамы кемеге жағамен еркін қарым-қатынас жасауға рұқсат берілген соң кеме бортына көтеріле алады, кемеңің капитаны, басқа экипаж мүшелері және жолаушылары консулдық қызмет адамымен қарым-қатынас жасауы мүмкін.

3. Консулдық қызмет адамы өкілдігін жіберген мемлекеттің кемесі мен оның экипажына қатысты бақылау және инспекциялау құқығын пайдалануы мүмкін.

4. Консулдық қызмет адамы өкілдігін жіберген мемлекет кемесінің капитанына, экипаждың басқа мүшелеріне және осы кемеңің жолаушыларына қатысты қандай да болмасын мәселе жөнінде консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті өкімет орындарына көмек көрсетуге өтініш жасауы мүмкін.

45-бап

Консулдық қызмет адамы өкілдігін жіберген мемлекеттің кемесіне қатысты мынадай:

а) өкілдігін жіберген мемлекет өкіметінің құқығына зиян келтірместен кеменің жолда және портта тұрған кезіндегі қайсыбір қақтығыстарды тексеруге, осындай қақтығысқа байланысты кеме капитанынан және экипаж мүшесінің кез келгенінен жауап алуға, кеме құжаттарын тексеруге, кеме рейсі, оның жүгі мен бағытына қатысты ақпарат алуға, сондай-ақ кеменің келуіне және кетуіне және оның портта болуына байланысты көмек көрсетуге;

б) еңбек ақысы мен еңбек шарттарына қатысты дауларды қоса алғанда, капитан мен экипаж мүшелері арасындағы дауларды шешуге;

с) кеменің капитанын және басқа экипаж мүшелерін ауруханада емдеуге және олардың өкілдігін жіберген мемлекетке қайтуына шара қолдануға;

д) өкілдігін жіберген мемлекеттің заңдарында көзделген кемеге қатысты декларацияларды немесе өзге құжаттарды жасауға, қабылдауға, тіркеуге немесе қуәландыруға;

е) кеме мәселесі жөніндегі өкілдігін жіберген мемлекеттің заңдарында көзделген қайсыбір өзге іс-қимылдар егер де олар консулдық орналасқан мемлекеттің заңдары мен ережелеріне қайшы келмейтін болса жасауға.

46-бап

1. Консулдық орналасқан мемлекеттің соттары және өзге құзыретті органдары өкілдігін жіберген мемлекеттің кемесінің бортында жасалған қылмысқа қатысты өздерінің юрисдикциясын жүргізе алмайды, тек қана мыналарға қатысты:

а) қылмыс өкілдігін жіберген мемлекеттің азаматымен немесе азаматына қарсы немесе кеме экипажының мүшесі болып табылмайтын қайсыбір өзге адаммен немесе қайсыбір адамға қарсы жасалса;

б) қылмыс консулдық орналасқан мемлекеттің қоғамдық тәртібін, порттың, аумақтық немесе ішкі сулардың қауіпсіздігін бұзатын болса;

с) қылмыс, санитарлық талапқа, теңіздегі қауіпсіздікке, иммиграцияға, кеден ережесіне, теңіздің ластануына немесе есірткі мен қаруды жасырын өткізуге қатысты консулдық орналасқан мемлекеттің заңдары мен өзге ережелерін бұзатын болса;

д) қылмыс, консулдық орналасқан мемлекеттің заңдарына сәйкес бас бостандығын бес жылдан кем емес мерзімге айырған немесе одан да ауырлау болған жағдайда.

2. Өзге жағдайларда жоғарыда аталған органдар консулдық қызмет адамының өтініші бойынша немесе рұқсатымен іс-қимыл жасауы мүмкін.

47- бап

1. Егер консулдық орналасқан мемлекеттің соттары немесе басқа құзыретті органдары өкілдігін жіберген мемлекеттің консулдық орналасқан мемлекеттің ішкі суларында, аумақтық суларында немесе ішкі су жолдарында тұрған кемесіне қатысты мәжбүр етушілік шараларын қолдануды, мүлікке тыйым салу немесе оның қайсыбір тергеу жүргізуді көздеген болса, онда консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органы бұл туралы консулдық қызмет адамына оның осындай шараларды қабылдауда қатысуға мүмкіндігі болу үшін алдын ала хабарлайды. Егер де консулдық қызмет адамын алдын ала хабарлауға мүмкіндік болмаса, онда консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары аталған іс-шаралар басталардан қалдырмай тез арада хабарлайды. Егер консулдық қызмет адамы осындай шараларды қабылдау кезінде қатыса алмаса, онда консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары оның өтініші бойынша оған орын алған жағдайға қатысты толық мәлімет береді. Консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары консулдық қызмет адамына ұсталған немесе қамауға алынған адаммен кездесуге және онымен байланысуға, сондай-ақ осы адамның мүддесін қорғау мақсатында тиісті шараларды қабылдауға жеңілдетеді.

2. Осы баптың 1-тармағының ережесі кеме капитаны немесе экипаждың басқа мүшелері консулдық орналасқан мемлекеттің өкімет орындарымен жауап алуына тиісті болса, онда осы жағдайда да қолданылады.

3. Осы баптың ережесі өдеттегі шекара, кедендік және санитарлық бақылауға, сондай-ақ кеме капитанының өтініші немесе келісімі бойынша қайсыбір қолданған іс-қимылдарға қолданылмайды.

48-бап

Егер де консулдық орналасқан мемлекеттің азаматы болып табылмайтын экипаж мүшесі капитанның рұқсатынсыз өкілдігін жіберген мемлекеттің кемесін тастап кетсе, онда консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары консулдық қызмет адамының өтініші бойынша осындай адамды іздестіруге көмек береді.

49-бап

1. Егер де өкілдігін жіберген мемлекеттің кемесі қажығысқа ұшыраса, таязға тұрып қалса немесе жағада қалса немесе қайсыбір басқа апатқа ұшыраса немесе апатқа ұшыраған кеме жүгінің бөлігін құрайтын қайсыбір зат консулдық орналасқан мемлекеттің су

жағасында немесе су жағасына жақын жерде табылса немесе осы мемлекеттің портына жеткізілсе, онда консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары бұл жайлы тез арада консулдық қызмет адамына хабарлайды.

2. Осы баптың 1-тармағында аталған жағдайларда, консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары кемеңі құтқаруды және күзетуді кемедегі жолаушыларды, экипажды, кеме жабдықтарын, жүкті, запастарды және өзге заттарды құтқару жөніндегі барлық қажетті шараларды қабылдайды. Бұған кемеден тыс қалған бірақ кемеңің бір бөлігі немесе оның жүгі болып табылатын заттар да жатады. Консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдары қабылдаған қайсыбір шаралар жайлы қысқа мерзімде консулдық қызмет адамына хабарлайды.

3. Консулдық қызмет адамы апатқа ұшыраған кемеге, оның экипажына және жолаушыларына жан-жақты көмек көрсетуі мүмкін. Осы мақсатта ол консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдарына көмек көрсетуге өтініш жасауы мүмкін.

Консулдық қызмет адамы осы баптың 2-тармағындағы аталған шараларды қолдануы мүмкін немесе консулдық орналасқан мемлекеттің құзыретті органдарына осындай шараларды қолдануға немесе қолданған шараларды жалғастыруға өтініш жасауы мүмкін.

4. Егер де өкілдігін жіберген мемлекеттің апатқа ұшыраған кемесі немесе осы кемеге қатысты қайсыбір зат, консулдық орналасқан мемлекеттің су жағында немесе су жағасынан жақын жерде табылса немесе осы мемлекеттің портына жеткізілсе және не кеме капитаны, не оның иесі, не оның агенті, не тиісті сақтандырушы осы кемеңі немесе затты сақтауға немесе иелік етуге мүмкіншілігі болмаса, онда консулдық қызмет адамы кемеңің иесі атынан осындай жағдайда кеме иесі қабылдайтын шара қабылдауға өкілді.

Осы тармақтың ережесі осы кеме жүгінің бөлігін құрайтын қайсыбір затқа тиісті қолданылады.

5. Егер де өкілдігін жіберген мемлекеттің немесе үшінші мемлекеттің апатқа ұшыраған кеме жүгінің бөлігін құрайтын қайсыбір зат өкілдігін жіберген мемлекет азаматының меншігі болып табылса және консулдық орналасқан мемлекеттің су жағасынан жақын табылса немесе осы мемлекеттің портына жеткізілсе және не капитан, не оның иесі, не оның агенті, не тиісті сақтандырушы осы затты сақтауға немесе иелік етуге шара қабылдауға мүмкіндігі болмаса онда консулдық қызмет адамы кеме иесі атынан осы мақсат үшін кеме иесінің қабылдайтын шараларын қабылдауға өкілді.

50-бап

Осы Конвенцияның 44-49-баптарының ережелері Уағдаласушы Тараптардың арасындағы қолданыстағы азаматтық авиация саласындағы екі жақты немесе көп жақты келісімдердің ережелеріне қайшы келмейтін болса, онда осыған сәйкес өуе кемелеріне де қолданылады.

51-бап

1. Осы Конвенцияның ережелері дипломатиялық өкілдіктің консулдық міндеттерін орындаған жағдайда оның мәтінінен туындайтын дәрежедегідей де қолданылады.

2. Консулдық бөлімге тағайындалған немесе өзге жағдайда өкілдіктің консулдық міндеттерін орындау тапсырылған дипломатиялық өкілдік қызметкерлерінің аты-жөні консулдық орналасқан мемлекеттің Сыртқы істер министрлігіне немесе осы министрлік атаған органға хабарланады.

3. Дипломатиялық өкілдік консулдық міндеттерін орындау кезінде:

а) консулдық округтің жергілікті өкімет орындарына;

б) консулдық орналасқан мемлекеттік орталық өкімет орындарына өтініш жасай алады.

4. Дипломатиялық өкілдік қызметкерлерінің осы баптың 2-тармағында айтылған артықшылықтары мен иммунитеттері дипломатиялық қарым-қатынастарға қатысты халықаралық құқықтық нормалармен реттелуін жалғастырады.

V бөлім

Қорытындылау ережелері

52-бап

1. Осы Конвенция бекітілуге жатады және бекіту грамоталарымен алмасқаннан кейін отызыншы күні күшіне енеді, бұл Астана қаласында жасалады.

2. Осы Келісім беймәлім мерзімге жасалып отыр және алағы уақытта Уағдаласушы Тараптардың бірі екінші Уағдаласушы Тарапқа осы Конвенцияның қолданысын өзінің тоқтататын ниеті туралы жазбаша хабарлаған күннен бастап алты ай өткенге дейін күшінде болады.

Осыған куә ретінде Уағдаласушы Тараптардың өкілдері осы Конвенцияға қол қойды және оны мөрлерімен бекітті.

Варшава қаласында 1997 жылғы «27» қараша екі данада болып, әрқайсысы поляк және қазақ тілдерінде жасалды, сондай-ақ барлық мәтіннің күші бірдей.

ПОЛЯК
РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ
АТЫНАН

ҚАЗАҚСТАН
РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ
АТЫНАН

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 31 grudnia 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*